தத்துவவிவேசினி

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 39.] MADRAS:—SUNDAY SEPTEMBER, 26, 286. A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

திரட்டு.
கடவுளர்யாவர்.
உலகம்அசத்தா,சத்தா.
மதிமோசம்.
மெய்யறிவு.
சமயசம்வாதம்.
பெண்கல்வியின்பலன்.
நோடீசு.

பிரார்த்தனைமூட்டை.

பையான்என்பவர் கப்பலேறிச் செல்லும்போது, புசலடித்தது; அப்போது கப்பலாட்கள் தேவதைகளைப் பிரார்த்தித்துத் தங்களை ரட்சிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் துன்மார்க்கர்களென்று அறிந்திருந்த அந்தபையானவர் (தப்பிப்பிழைக்க உங்களாலான முயற்சிசெய்யுங்கள்,) கூவாதேயுங்கள், நீங்கள் இங்கேயிருக்கிறது அந்தத்தேவதைகளுக்குத் தெரியாமலே யிருக்கட்டுமென்றார்.

மானுஷீகம்.

வின்செஸ்டரில் பிஷப்பாயிருந்த எதல்வால்ட் என்பவர் தன்தேசத்தில் பஞ்சம்வந்தபோது, தன்கோயிலிலுள்ள விலையுயர்ந்த சாமான்களைவிற்று ஏழைஜனங்களுக்கு அன்னமிட்டார். இப்படியுஞ் செய்யலாமா என்றார்கள். செய்யலாம், மரித்துப்போனகோயில்களுக்கு அன்னம்வேண்டுவதில்லை, சீவித்திருக்கிற மானுஷிய கோயில்களுக்கு வேண்டாமோ என்றனர்.

கடவுளர் யாவர்.

நாம் உலகத்தில் காணும் பொருள்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வோர் காரணமிருக்கின்றது; காரணமின்றி காரியமில்லையாதலால், இக்காரணங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாக ஒன்று இருத்தல் வேண்டுமன்றோ! அம்மூலகாரணமே கடவுள், என்று அநுமானித்தல் கூடாதாவெனின், நாம் காண்கின்ற சகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமிருப்பது உண்மையே: அக்காரணத்திற்கும் வேறுகாரணமுண்டு, அதற்கும் இன்னொருகாரணமுண்டு. இஃது எவ்வாறெனின், ஆடைக்கு நூல்காரணம்; நூலிற்குப் பஞ்சுகாரணம்; பஞ்சிற்குப் பருத்திகாரணம்; இவ்வாறே நமது அறிவிற்கு எட்டிய அளவும் காரணத்திற்குக் காரணமே யிருக்கின்றது. இதுவே நமக்கொத்த அனுபவம். இத்தகைய அனுபவத்தையுடைய நாம் நம்மறிவிற்கெட்டாமலும் பலகாரணங்களிருக்கலாமென்று ஓர்கால் அனுமானிக்கக் கூடியவர்களாக விருக்க, அறிவுக்கெட்டாதிருப்பது ஓர்காரணமென்றும், அதற்கு வேறுகாரண மில்லையென்றும், ஆதலால அது மூலகாரணமென்றும், அதுவேகடவுளென்றும் இத்தியாதி உத்தேச அனுமானங் கொள்வதற்கு என்ன நியாயமுண்டு? என்ன ஆதாரமுண்டு? என்ன துணிவுண்டு? காரணமின்றி காரிய மில்லையென்பது நமது அனுபவமாகுங்கால், காரணமில்லாமல் கடவுளுண்டென்பது அனுபவவிரோதமல்லவா! கடவுள் என்பதற்குத் தெரியவில்லை என்பது பொருளாயின், காரணந் தெரியாமையைக் கடவுள் என்னலாம். இதைவிட்டு, பஞ்சபூத விகாரமாகிய தாதுமூல பிராணுதிபொருள்களின் தன்மையால், உலகங்களைப்படைத்து பரிபாலித்துவரும் கடவுளொருவருண்டென எங்ஙனங் கொள்ளலாம்? ஓர் கடிகாரசூத்திரி தன் எண்ணத்தின்படி தன்னால் செய்யப்பட்ட கடிகாரம் காலவரையறை தவறாமல் காட்டும்படி, அதற்கேற்ற இயக்கத்தைத் தரத்தக்க கருவிகளைக் கிரமமாய் ஒருங்கமைத்து செய்திருப்பது போல, உலகமும் உலகத்திலுள்ள சகல பதார்த்தங்களும் (மனித உறுப்புகளும்) ஒவ்வோர் பிரயோசனத்திற்காகவும் நன்மைக்காகவும் அமைந்திருக்கின்றமையால், இதுவும் ஓர் எண்ணத்தால் உண்டாக்கப்பட்டதாக விருக்கின்றது; அவ்வாறு எண்ணங்கொண்டு செய்தவரோ கடவுள் என்று சொல்வோமானால், கடிகாரத்திலுள்ள ஒவ்வோர் கருவியும் பிரயோசனமானதே யல்லாமல் நிஷ்பிரயோசனமாய் ஒன்றும் இல்லை. மேலும் ஒவ்வோர் கருவியும் மற்றைய கருவிகளைத் தொழில் புரிவித்தற்கு அனுகூலமாக விருக்கின்றதே யல்லாமல் பிரதிகூலமாக விருக்கின்றதல்ல. ஆயினமையின் இதில் எண்ணமிருக்கிறது என்று தீர்மானிக்கலாம். உலகத்தையும் உலகத்திலுள்ள சகல பதார்த்தங்களையும் (மனித உறுப்புகளையும்) நோகுங்கால், மனிதனும் மனிதனைக்கொல்லும் புலி, கரடி, சிம்மம், பாம்பு பாஷாணுதி பல வஸ்துக்களும் இருக்கின்றமையாலும், மண் தண்ணீர் முதலியவற்றைப் புழு பூச்சிகள் தின்பதும், குடிப்பதும், அப்புழுபூச்சிகளைப் பறவைகளும் மச்சங்களும் உட்கொள்ளுவதும், அம்மச்சங்களைப் பெரியமச்சங்கள் தின்பதும். அப்பெரியமச்சங்களை மனிதர் கொன்று தின்பதும், சிலதேசங்களில் மனிதரையே மனிதர் கொன்றுதின்பதும், தருக்கியுத்தம் ஜூலுவயுத்தம், காபூல்யுத்தம் முதலிய சகல யுத்தங்களிலும், மனிதரையே மனிதர் கொல்லுவதும்; அனேவரையும் வாந்திபேதி முதலிய வியாதிகளும், எரிமலை, பூகம்பம், இடி, வெள்ளம் முதலிய காலசம்பவங்களும் உண்டாகி கொல்லுவதுமாக விருக்கின்றமையாலும், மனித உறுப்புகளிலும் சிலர்க்கு கண்ணிருந்தும் குருடு, காதிருந்துஞ் செவிடாகி, உமிழ்நீரிருந்தும் உண்ட வுணவு அடைத்து சாகின்றார்களாதலாலும், உலகத்தில் அனுகூலப் பிரதிகூலங்க ளிருக்கின்றமையால், எண்ணமுண்டென்பதற்கு இடமில்லை. நன்மைகளையெல்லாம் நோக்கும்வழி எண்ணமிருந்தே அமைந்திருக்க வேண்டுமெனின், தீமையெல்லாம் நோக்கும்வழி எண்ணமில்லாமலே அமைந்திருக்கவேண்டுமென வாகின்றதே; ஒரு வியவகாரத்தை வாதி வாக்கைக்கொண்டே தீர்மானித்துவிடலாமா? பிரதிவாதி வாக்கையுங் கேட்டல்லவா தீர்மானித்தல் வேண்டும். இதுபோல ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நற்புறம் பொற்புறம் இரண்டையும் பார்த்தே தீர்மானித்தல் சரியாகும். ஆனால், உலகத்தில் நமக்கு அனுகூலமாக அனேக வஸ்துக்களிருக்கின்றனவே அவை எண்ணமில்லாமலே உண்டாயினவோவெனின், சந்தேகமென்னை? வீடும் உடையும் நமக்கு ஆவசியகமானதால் அவை காய்த்துத் தொங்குகின்றனவோ! உலகத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களிலும்கூடுமான சிற்சிலவற்றைச் சீவர்கள் தத்தம் ஆவசியகத்திற்கு ஒத்தவாறு அனுகூலப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களேயல்லாமல் சீவர்களுக்கெனறு அவை ஓர் தலைவரால் உண்டாக்கப்பட்டனவன்று.

உலகம் அசத்தா? சத்தா?

இந்த சங்கையைப்பற்றி யாலோசிக்குமிடத்து, உலகத்தினது இலக்கணம்இன்னதென்றும், சத்தின் இலக்கணம் இன்னதென்றும், அசத்தின் இலக்கணம் இன்னதென்றும், முன்னம் வரையறுத்துப்பின் அவ்வுலகம் சத்தின் பாற் படத்தக்கதோ அல்லது அசத்தின் பாற்படத்தக்கதோவெனத்தருக்கித்துப் பாற்படுத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம்செய்யாமல் சத்து அசத்துகளைமாத்திரம் நமக்குத்தோன்றிய மட்டும் ஒருவாறு வரையறுத்துவிட்டு, வரையறைப்படுத்தாத உலகத்தை சத்தென்றாவது அசத்தென்றாவது தீர்மானித்தலைக்காட்டினும் அந்தகநியாயம் வேறொன்றுளதோ? நிலக்கரி உலோகமா? கல்லா? வெனஆசங்கைநிகழுழி, நிலக்கரி இன்னதென்றும், உலோகம் இன்னதென்றும், கல் இன்னதென்றும் இலக்ஷணசித்தப்பட்டாலன்றோ இதன் இலக்கணம் இதனோடு பொருத்தம். ஆதலால் அறுதரும சம்பந்தவாற்றலால் இது இதுவேயாம், அதுவாகாது என்று துணிதல் கூடும்.

1886ஆ ஆகஸ்டுமீ 23உ மித்திரனில் வெளியாகிய இந்துவைப்போலாது, நாம் உலகம் இன்னதென்றும், சத்து இன்னதென்றும், அசத்து இன்னதென்றும் முனனம் வரையறுத்துப், பின்உலகம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் தீர்மானிப்பாம்.

உலகம், அல்லது வஸ்து அல்லதுபூதியம் என்பது தனக்கென ஓர் சொருபமின்றி முக்காலத்துநிகழு மெல்லாச்சொருபங்களுந் தாமாய் குருத்துவம், இயக்கம், ஆகருஷணம் திரிவுமுதலியவற்றைஅபின்னமாயாண்டுமுடைய உண்மைப்பொருள். இதுவே சத்தென்றும் சொல்லப்படும்.

இந்த சத்தினுடைய அபாவமே அசத்தாதலாலும், அசத்து யாண்டு மிலதாதலாலும், இல் பொருளுக்கு இலக்கணமுமின்றென்க.

ஆதலால் உலகம் சத்தின்பாற்படுமேயல்லாது சத்திற்குச்சர்வவிரோதமாகிய அசத்தின் பாற்படாது.

ஆனால் மேற்சொன்ன பத்திரிகையில் உலகம் அசத்து என்று காட்டிய ஸ்ரீமான்இந்துவின் நியாயம் போலியோவெனின் முக்காலும்போலியே. அதை ஈண்டுகாட்டுவாம்.

இவ்விந்து "சத்துயாண்டு முள்ளது" என்றுகூறினாரேயல்லது அதுஇதுவென்று காட்டினாரில்லை. சத்துக்குஉதாரணமாகப்படத்தைக்கூறினாலோவெனின், படம் யாண்டுமுள்ளதா ? படம் காரணமா ? காரியமா ? காரியமெனின், இவர் கூறிய கடநாஸ்தி நியாயமே இவருக்கு விரோதமாகின்றது. படத்தை வியவகாரிகமாய்க் கூறியதே யல்லாமல் பாரமார்த்திகத்திற்கு அன்றுஎனின், யாண்டுமுள்ளது பாரமார்த்திகசத்தா ! வியவகாரிகசத்தா ? பாரமார்த்திகசத்தெனின், இலக்கணங்கூறியது ஒன்றற்கும் எடுத்துக்காட்டியது ஒன்றுமாகின்றமையால், பாம்புகடிக்குத் தேள்விஷந்தீருமருந்தளித்ததுபோலன்றோ இருக்கின்றது. அசத்து 'யாண்டுமிலது' என்றுகூறிப், பின்னர் காட்சியைக் காணப்படு பொருளாகவும், சொல்லைப் பொருளாகவும், காட்சி, சொல், ஆகிய இவ்விரண்டையும் பொருளாகவும் மயங்கி உதாரணங்கூறியுள்ளார். இலக்ஷணமெல்லாம் அவற்றையேற்றுள்ள இலக்ஷியப்பொருளுக்கேயல்லாமல், இல் பொருளுக்கன்றே. இல் பொருளுக்கு உதாரணம் பகர்ந்தது என்ன பயனைக்கருதியோ ? மேலும் இவ்வாதி உற்பத்திக்கும் உருமாற்றத்திற்கும் பேதமுணராமல் மயங்கி வாதாடுகின்றார். உற்பத்தியாவது முதற்காரணமில்லாமல் உண்டாவது. உற்பத்தியை வைதிகர்கள் சிருஷ்டியென்றுங்கூறுவர். "இல்லதுவாராது" என்றநியாயம் இதற்கேபொருந்துமாதலால், இதற்கு உதாரணமுங்கிடையாது. உருத்திரிதலாவது ஓர் உரு மற்றோருருவாய்த்திரிதல். இதற்கு உதாரணம் கடமே. கடமென்பது ஓர் வகை உருவிற்குத் தமிழ்நாட்டார் சொற்சுருக்கமாய் வைத்துக்கொண்ட கற்பிதப்பெயரேயல்லது வேறல்ல. இந்தகடம் மண்ணாலிருந்தாலும் கடம்தான், பொன்னாலிருந்தாலுங் கடம்தான், செம்பாலிருந்தாலுங் கடம்தான், பித்தளையாலிருந்தாலும் கடம்தான். கடஉருவம் மாறினும் வஸ்துவாகிய மண், பொன், செம்பு, பித்தளை இவைகள் மாறவும் மாறா, அழியவும் அழியா. ஆதலால்தான் 'உள்ளதுபோகாது என்னும் நியாயமும் இதற்கே பொருந்தும்.

இன்னும் இவர்கூறிய சத்து அசத்துகளின் லக்ஷணவியாப்திதோஷங்களைப்பற்றி விசாரிப்பாம். சத்துக்கு அசத்து சர்வவிரோதமாயின், இவர் சொன்ன இலக்கணங்களில் வியாப்திதோஷமின்று, சர்வவிரோதமல்லாக்கால, வியாப்திதோஷம் கூறுதேயமையும். ஆதலால் அவ்விலக்கணங்கள் சர்வவிரோதமா அல்லது வேறுவிரோதமா வென்பதனை நியாயசாத்திரப்பிரமாணத்தால் விளக்கிக்காட்டுவாம்.—

விரோதம் சர்வவிரோத மென்றும், சம்பவவிரோத மென்றும், பாரிசேடவிரோத மென்றும், சகளவிரோத மென்றும் நான்குவகைப்படும். இவற்றுள்,

1. சர்வவிரோதம்	யாண்டுமுள்ளது சத்து ஓர்போதும் இல்லது அசத்து
2. சம்பவவிரோதம்.	யாண்டுமுள்ளது சத்து சிலபோதுள்ளது சத்து
3. பாரிசேடவிரோதம்	யாண்டுமுள்ளது சத்து யாண்டுமில்லது அசத்து
4. சகளவிரோதம்	சிலபோதுள்ளது சத்து சிலபோதில்லது அசத்து

மேலே இவர்கூறிய இலக்கணப்படி சத்துக்கும் அசத்துக்கும் உள்ளவிரோதம் சிறப்பாந்தன்மையினதாகிய சர்வவிரோதத்துளடங்காமல் சிறப்பின்மையாகிய பாரிசேடவிரோதத்துளடங்குகின்றமையால், அசத்திற்குக் கூறிய* போலி இலக்கணத்தில் வியாப்திதோஷமுண்டாகின்றது. இவ்வியாப்தி தோஷத்தை நையாயிதித்துக்காட்டுவாம்.

எது அசத்தோ அது யாண்டுமில்லது.
கடம் அசத்து என்றதனால்
கடம் யாண்டுமில்லது.

வனைந்ததற்குப்பின்னும் உழிவுபாட்டிற்கு முன்னும் கடமுண்டாதலால் கடம்யாண்டுமில்லதாய் எங்ஙனமாகும் ? கடம் யாண்டுமில்லதல்லாதபோது அசத்தெப்படியாகும் ? கடம் யாண்டுமுள்ளதுமல்ல வாதலால் சத்தும் அன்று. இவர்கூறிய இலக்கணப்படி கடம் சத்தும் ஆகாமல் அசத்தும் ஆகாமல் சங்கரசங்கேதநிலையில் நிற்கின்றது, ஆதலால் இவர்கூறிய அசத்திலக்கணத்தோடு இவரதுஉதாரணமே முறண்படுகின்றது.

உலகத்திலே நையாயிதரெல்லாரும் ஒன்றைக்காரண மென்றும் மற்றொன்றைக் காரியமென்றுங்குறிப்பது சொரூபத்தைநோக்கியேயல்லாமல் வஸ்துவைநோக்கியல்ல. வஸ்துவோ காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் நியதமாயிருப்பது. மனோபாவனையால் காரணத்தை நோக்குழி காரியமும், காரியத்தை நோக்குழி காரணமும் இன்மையாய்க்காணப்படினும் இவ்விரண்டிற்கும் நியதமாயுள்ளது எதுவோ அது எக்காலத்தும் உள்ளதே; அதுவே சத்தென்பதும், வஸ்துவென்பதும், உலகமென்பதுமாதலால், உலகு அசத்தாதல் ஒருக்காலுமில்லை. இதனைச்சிந்தித்து இந்துவென்னப்பட்ட நமது நண்பர் பின் மறுமொழி பகர்வாராக.

ஹிதோபதேசி,

மதிமோசம்.

ஐரோப்பாக்கிரந்தகர்த்தர்கள் குளவிமுட்டையிட்டு, அந்த முட்டை புழுக்களைத்தின்று பருத்து வேற்றுருவடைந்து பின்பு குளவியாகிறதென்று பரிசோனையினாற் கண்டறிந்து எழுதியிருக்க, அது உண்மையென்று இவ்விடத்திலுஞ்சிலர் பரிசோதனைப்பிரமாணத்தினால் நிச்சயித்திருக்க ; குளவியானது புழுவைத்தன்னுருவாக்கிக்கொள்ளுகிறதென்று முன்னோர்கள் பரிசோதனையில்லாமல் உத்தேசமாய்க்கூறியிருப்பதை, அவர்களுக்குக்குறைவுவராதபடி காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு,ஸ்தாபிக்கவேண்டி, குளவிகூடுகட்டிப் புழுக்களைக்கொண்டுவந்துசேர்த்துக் கூண்டைமூடிவிட்டு,அதைச்சுற்றிச்சுற்றிவந்து மந்திரங்களைஜெபிக்கிறதினால் புழு குளவியாகிறதென்று வேதத்திற்சொல்லியிருப்பதாய் ஒரு பிரசங்கியார் சொன்னதாகச் சிலர் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படியாயின், இதுவும் நல்லதுரபிமானந்தான். இதைப்பரிசோதித்தறிவது வெகுசுலபமாயிருக்க, தான் அப்படிச்செய்யாமலும், மேற்கண்டவண்ணம் தான் கண்டறிந்ததாகச் சொல்லாமலும், மூடவைத்தியன் செய்கிறகுற்றத்தை பூமி மறைததுவிடுவதுபோல, பழி பாவங்களையேற்றுக்கொண்டு மறைத்துவிட வேதம் சித்தமாயிருப்பதால் அதின்தலையில் போட்டுவிட்டார். அப்படி வேதத்தில் சொல்லியிருப்பதும் இராததும் அதையறிந்தவர்களுக்குமாத்திரந் தெரியுமாகையால், அவர்கள்தான் வேதத்தைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளவேண்டும் ; அதையறியாத மற்றவர்கள் பிரசங்கியாருடையவாக்கைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டியதுதான்.

உலகத்தில் நிகழ்வனபலவற்றுள்ளும் வேதத்தில் சொல்லியிராதது ஒன்றுமில்லையாக்கும். கம்பளிப்பூச்சி வண்ணாரப்பூச்சியாவதும், மற்றுஞ்சில புழுக்கள் வேறு ஐந்துவாகிறதும், தேவர்கள்முதலாய் எழுவகைததோற்றங்களில்ஒவ்வொன்று இத்தனை இத்தனைகோடியென்று அளவிட்டிருப்பதைப்பார்க்கிலும், ஒவ்வொரு ஜெந்து அல்லது வஸ்துவின்பெயரும் வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் போலும்; நெல்லையரியாக்குகிறவிதமும் துணி நெய்கிறவிதமும் சொல்லியிருக்கலாம். ஐரோப்பியர்கள் வேதத்தின்மூலமாய்த்தான் நீராவியந்திரத்தையும், அச்சியற்றும் எந்திரத்தையும், மின்சாரசூழ்ச்சியையும் கண்ணாடிக்கருவிமுதலிய எந்திரங்களையும் கண்டறிந்திருக்கலாம். ஐயோ ! அந்நியதேசத்தார் ஹிந்தவேதங்களைக்கொண்டு அவ்வாறு செய்துகொண்டிருப்பாராகில், வேதங்களை முற்றுமுணர்ந்து, மூதலையுண்டபிள்ளையைச் சிலவருஷங்களுக்குப்பின் கக்கும்படிச் செய்தும், தகனஞ்செய்து சாம்பராய்ப்போன எலும்பைப் பெண்ணாகச்செய்தும் பெருமைபடைத்த நமது முன்னோர்கள் அச்சுயந்திரம் ஒன்றையாவதுகண்டிருப்பாராகில் நமது பழய கிரந்தங்களை வெகுவாய்க் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கலாமே ! ஐயோ ! பரிதாபம் !!

தெளிதல்.

மானிடஜன்மத்தைப்பார்க்கிலும் குளவிஜன்மம் மிகவும் மேலானது. அதற்கு மந்திர பலத்தினால் சிருஷ்டி செய்யும்படியான சக்தியுண்டாயிருக்கிறது. கடவுளும் தன் தொழிலில் ஓர் பாகத்தை அதற்குக்கொடுத்துவிட்டார். நமது பிரசங்கியாருக்காவது அவருடைய ஆசாரியர் அப்படிப்பட்ட மந்திரம் உபதேசித்திருப்பரோ ? ஆசாரியருக்கே தெரியாதென்பது நிச்சயம், ஆதலால், குளவிக்குக் கடவுளேதான் உபதேசித்திருக்க

* இங்குபோலியென்றதேனெனின் இன்மையை இலக்கணமாகக்கூறியதனாலென்க. இல்லது இலக்காகாதாதலால் அதற்கு இலக்கணையுமில்லை.

வேண்டும். அக்கடவுள் மானிடரிடத்தில் அவ்வளவு கருணை
வைக்கலாகாதா? ஓ, வேதாகமபுராணுதி கடவுளே! காதுங்
கேளாமல் கண்ணுந்தெரியாமல் நீர் பிர்மமாயிருந்துவிட்டால்,
நாங்கள் போகிற கதி என்ன? கண்ணைத் துடைத்துக்சொண்டு
சற்றேவிழித்துக் கிஞ்சித்து கிருபாநோக்கம் வைத்தருளும்; கா
திலடைத்துக்கொண்டிருக்கிறமலினத்தைச் சுரண்டி யெடுத்து
விட்டு எங்கள் முறைப்பாட்டைச் சற்றே கேட்டருளும்; நாங்
கள்யாவரும் உமது திருநாட்டை யடையவேண்டுமென்கிற சி
த்தம் உமக்குப்பூர்த்தியாயிருக்கிறதென்று எங்களுக்குத்தெரியு
ம்; ஆதலால் ஓரோவொரு விண்ணப்பம்—இதற்குமுந்திய ஜன்மா
ந்தத்தில் நாங்களடைந்த நரகதெண்டனையின்னதென்று எங்க
ளுக்கு ஞாபகத்தில் நாட்டிவிடும்; இப்பிறப்பிலேதானே உமது
திருவடியைப்பற்றிக்கொள்வோம்; அவ்வளவு சொற்ப அனுகிர
கஞ்செய்துவிட்டு நீர் ஒரேதூக்கமாசத்துங்கிவிடலாம் என்றும்,
சர்வவல்லவனென்றும் சர்வவியாபக னென்றும் உம்மை நாங்
கள் எவ்வாறுதோத்திரஞ்செய்த போதிலும், நீர் ஒன்றுஞ்செ
ய்யமாட்டீர். நீர் என்னசெய்தபோதிலும், ஜீவர்கள் முதல்
யவற்றை ஜனிப்பிக்குந்தொழிலைப் பிரபஞ்சம்விட் டகலாதென்
று நீர் தெரிந்துகொண்டே ஒய்ரதரமாய்ப் படுத்துவிட்டீர்; ம
றுபடி நீர் எழுந்திருக்கப்போகிறதில்லை. இனி உம்மைக்கட்டி
க்கொண்டழுவதினால் பிரயோசன மொன்று மில்லையென்றறிந்
தே நாங்களும் உம்மை ஒழித்துவிட்டோம்.

A. M.

மெய்யறிவு.
உ-ம் பாகம்.

ஆத்துமா அழிவில்லாததா?
முகவுரை.

ஆத்துமாவானதுசரீரத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டி
ருந்து, சரீரம் இறந்தபின்பு மறுஉலகத்தில் பேரின்ப
த்தையாவது கொடிய நரகவேதனையையாவது அனுப
விக்கத்தக்கதாயிருக்கிற தென்பது சகலமதஸ்தர்களும்
ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற சித்தாந்தம். நமதுமுன்னோர்
கள் இப்படிப்பட்ட மதககோட்பாட்டில் முழுநம்பிக்
கைவைத்து, இறந்தால் மோட்சமடையலாமென்கிற
எண்ணத்தினால் ஜகந்நாதத்தில் இரதத்தினுடைய சக்
கரத்தின்கீழ்விழுந்து ஆயிரமாயிரக்கணக்காய் மாண்ட
வர்களும் கங்கையில் விழுந்திறந்தவர்களும் அநேகரு
ண்டு. அப்படிப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய கருத்
துக்குக் கிஞ்சித்தாயினும் விரோதமான சங்கதிகளைக்
கேட்டால் பொறுத்துக்கொள்ளார்கள். மதத்தை அ
னுசரித்திருந்தாலும் மறுஉலக இனபதுன்பங்களில்
அவ்வளவாய் நம்பிக்கைவைக்காமல் "நாளைக்குத் தின்
கிற பலாப்பழத்தைப்பார்க்கிலும் இன்றைக்குத் தின்
கிற களாப்பழம் வாசி" யென இவ்வுலக இன்பத்தை
நாடிநிற்பவர்களும் அப்படிப்பட்ட விரோதமான சங்
கதிகளைக்கேட்டால் அவர்களுக்கும் கோபம் எழும்பா
மற்போகாது.

உண்மையைவிரும்புவோன் தனக்குளிருக்கிற ஆத்
துமா பரத்தில் அவ்வளவுமகத்தான சுகதுக்கங்களை
அனுபவிக்கும்படியானதா யிருக்கிறதென்று கேள்விப்
பட்டமாத்திரத்தில், அதைப்பற்றி விசாரணைசெய்வது
அத்தியாவசியகமெனக்கருதி, ஆத்துமா என்பதுஎன்
ன? வென்றுவினவினஉடனே, இவன் ஆத்துமாவைப்
பற்றி பெரியோர்கள் சொன்னது சொன்னபடி நம்பா
மல், விசாரிக்கத் தொடங்கினனே, இவனைப்போல
மதத்துவேஷி ஒருவருமில்லையென்று நெடுநாளைய நம்
பிக்கையில் அழுந்தியிருக்கிற மதஸ்தர்கள் தூஷித்து எ
ழும்புவதுசகஜந்தான். ஆயினும் உண்மையை விரும்
புவோன் தானும் வதிலுக்கு எழும்பாமல், தான் அறி
ந்ததை மற்றவர்களுக்குத்தெரிவிப்பது தனது கடமை
யென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்தசஞ்சிகையிலும் மெய்யறிவுஎன்னும் முதல் ச
ஞ்சிகையிலுமுள்ள அபிப்பிராயத்தை உடையவர்கள்
முன்னுமிருந்தார்கள், இப்போது மிருக்கிறார்கள். இது
தெரியாமலே, 'முற்று முணர்ந்தவரில்லை முழுவதூஉங்
கற்றனமென்றுகளியற்க' என்றுவாசித்திருந்த போதி
லும், அதை உணராதவர்கள் தாங்கள் சகலகலா வல்
லவர்களெனத் தங்களைத்தாங்களே மதித்துக்கொண்டு
கர்வித்து, எனது சஞ்சிகைகளில் கண்டிருக்கிற அபிப்
பிராயங்களை ஆராயாமலே புத்தம் புதுமையானவைக
ளென்று மொறுமொறுத்து வெகு தீவரமாய் முடிவு
சொல்லிவிடுவார்கள்.

சிலவிஷயங்கள் நூதனமாயுண்டானபோது அநாசா
ரமாக எண்ணப்பட்டு, நாளுக்குநாள் ஆராய்ச்சி முதிர
முதிர ஆசாரமானவையாகத்தோன்றி அனுஷ்டிக்கப்ப
ட்டுவருவதைக் கண்டறிந்தவர்கள் யாதாயினுமொன்று
நூதனமாயுண்டானபோதிலும் அதைத்தேறவிசாரியா
மல் தீவரமாய் முடிவு சொல்லார்கள். முந்திஅநாசார
மானவையாகத் தோன்றி பிந்தி ஆசாரமானவையாக
அனுஷ்டிக்கப்பட்டவற்றுள் சில திருஷ்டாந்தம் கூறு
வேன்.

(இன்னும்வரும்.)

சமயசம்வாதம்.

கடவு ளிலக்கணம் வகித்த ஓர்சத்து
தனித் துளதேன மதி மயங்குஞ் சங்கம்.

பூசகாரியமாகிய விப்பூமண்டலத்தின்கண்ணே சகல வள
ப்பங்களும் குன்றாது நிறைந்து மல்கப்பெற்ற ஆதொண்டை
மண்டலமாகிய பரதக்கண்டத்தின்கண்ணே குணகடலோர
மாய் நிலவளம் நீர்வளம் குடிவளமிகுத்த, பல்வகைப் பொ
ருளாலும், பல்வேறுபட்ட மனிதர்களாலும், பாஷைகளாலு
ம், வேஷங்களாலும், சமயங்களாலும், ஒழுக்கங்களாலும்
நிறைந்து, எவ்வகையோர்க்கும் அடைக்கல ஸ்தானமாய் வி
ளங்கு மோர் திவ்விய நகரத்தின்கண்ணே வாரத்திற்கோர்நாள்
படாடோபப் பகடிகள் நடிக்கும் சிகரமற்ற பண்டித பாமர
விகடவிவாத வீணாரவார விவரணவாத சம்வாத சங்கம் என
ப் பெயரிய சிரமிலாச்சிறுவர் சிலராய்ச் சேர்ந்து சீர்பெறச்
சின்னாள் விளையாட்டயரு மோர் திவசம் தகப்பன்சாமி, தி
ருமந்திரப்பிள்ளை, சுந்தரமுடையான், ஏமாந்தராமன் என்பா
ர்கூடி ஏதோசில முணுமுணுக்க ஆரம்பித்தனர்.

சங்கம்.—தகப்பன்சாமியாம் தான்தோன்றியாரே, இந்நாம
ம் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் நவிலும்.

தகப்பன்சாமி—வேதமோதி உலகினைப் படைப்பான் இறு
மாப்புடனே என் முன்னிற்க, யான், வேதமோதென; ஓம்,
என்னலும்: உண்மைப்பொருளை யுரைசெய்யெனவே; கைகா
லசைய, எண் கண்களும் மழுங்கி, நாற்சிரமாட, என் முன்
னின்றான். யான் நரசிங்கக்குட்டியின் தலைதனிற்குட்டிக் க
ந்தவெற்பில் சிறை யிடுவித்தேன். முன்னீர்த் துயின்றோன்
முதலாய்ப் பலர்வந், தெந்தைதாள் வணங்க எனை யவர்கண்
டு, வெகுண்டுமுன் னின்று வேதனைவிடுவென; ஒன்றுந்தெரி
யா னுதவான் பணிசெய வெனலும்: நீ தெரிந்தாயேல், இனி
யெமக் கிங்கே, யுரைசெயென் றருகினில் வந்து செவிதனைச்,
சாய்த்தா ரதன்மேல் உபதேசித்தேன், அன்றுமுதலா யழை
த்தாரென்னைத், தகப்பன் சாமியென் றுலகினி லனைவரும்.

சங்கம்—நீ யுபதேசியா முன்னர் உன் தந்தை, யொன்றுந்
தெரியாரென்பது உண்மையோ?

தகப்பன்சாமி.—தெரிந்தா லென்னிடம் உபதேசம் பெறுவ
தேன்?

சங்கம்.—ஏ! ஏமாந்தராமா, நீ யேமாந்த தென்னை, யியம்
புதி சுருக்கி லிங் கியாவரு மறிய.

ஏமாந்தராமன்.—பித்தன், நினைத்த வரமீந்து பேறைக், கெ
டுத்தா னதனால் பத்துப் பிறப்பெடுத், துலகினி லுழன்றேன்;
அவற்றி லொன்று:—தசரதன் புத்திரகா மேட்டியாகம், இ
யற்றினனப்போ வேதியர்கூடி, வேதங்களோதி வேள்வியை
நடத்தினர்; அவ்யாகமத்தியி லொர்குடந்தனிலே, பாயசம்வ
ரவே பட்டபஸ்திரீகள், பகிர்ந் துட்கொண்டார் பாயசமுண்
ட, மாதுசிரோன்மணிகள் மைந்தரைப் பெற்றார்; உத்தருண
ம், வைகுந்தத்தினில் வீற்றிருந்தவனாய், எல்லாம்வல்ல ரக்ஷக
க்கர்த்தா, வாகிய யானும் பெரியாள் புசித்த, பாயசத்தோடு
உள்ளே நுழைந்து, புந்தியில் பொதிய மைந்தனாய் வந்தேன்.

இடையில் ஜெனித்த ஓர் சுவக்கியானி—ஏமாந்தராமா, என்
வினாவிற்குச் சற்று செவிகொடு, பிராமணர் சொன்ன மந்தி
ரம் பலித்துப், பாயசம் வந்த விசித்திரமியம்பு; குடத்தில்
பாலும், நீரும், நொய்யும், சருக்கரையுடனே பெய்து அக்கி
னிமுன், காட்டினாலன்றிப் பாயசம் வராது. பாயசமுண்டா
ல் வாயுட்சென்று, ஜீரணப்பையில் தங்கிமலஜல, மாகக்கழிவ
தன்றிவேறின்மையின், குழவியாய் ஜனித்த விந்தையே விந்
தை, சர்வவல்லவ னரட்சகனும், ஓரிராககதனை வெல்லவே
லாது, ஓர்மாதாவின் கருப்பையிற்றங்கி, மனிதனாய் வெளிவ
ந்துற்றனனென்றால், சர்வவல்லமையுமெங்கே யொழிந்ததோ?

ஏம—ரா.—எனது வல்லமையை எதிர்வீட்டுப் பித்தனுக்,
கினுமாக் கொடுத்தே னுதலிற்றருமம், தலையைக்காக்கு மென

வறியீரோ? என்வரலாற்றைப் பொறுமையாய்க் கேளும்; என் சிற்றன்னை யிட்ட கட்டளையால, என்மனைவியையும் என்தம்பியையுங், கூட்டிக்கொண்டே கையில் வில்லேந்திக், கானகந் திரிந்து ஜீவரைக் கொன்று, தேக்கெறிந் திருக்கு மந்நாளில் ஒரரக்கி, என்னைவிரகந்தீர்க்கவேண்டினள், நான் இணங்காது தம்பியைக்கொண்டு, மூக்கையு முலையையுந் துணித்திட்ட பின்னர், அவளது தமையன் பத்துத்தலையினன்; ஆண்துணை யில்லாச்சமயம்பார்த்தென்,மனையாட்டியை யெடுத் தோடினனன்றே. பின்னொருவானரம் தூதச்சென்று, இருப்பிடமறிந்தபின் வானரங்களைக் கொடு, சமுத்திர மணையாய்க்கட்டியே மரக்ப்படையால் அரக்கனை வென்றென்மாதினைக், கண்டேன் களித்தேன் கனத்தநண்பரே. (இன்னும்வரும்.)

பெண் கல்வியின் பலன்.

கல்வி—என்பது அறிவு. அறிவை யுடையவர் தான் ஞானத்தை யுடையவராவார். ஞானம் இல்லாதவர் மானத்தைக் காத்துக்கொள்ளார் என்பது ஞானிகள் துணிவு. ஆகையால், புருஷர்களும், பெண்களும் கல்விகற்பதே உலகோர் கொள்கை. ஆனால் உலகத்திலிருந்தும் இல்லாதவர்போல் தமது சாதுரியத்தினால் பெண்கள் கல்வி கற்கக்கூடாதென சிலர் கூறுவர். அவாகள் எண்ணம் புண்ணேயாயினும், யோசிப்போம். அறிவென்பது எல்லார்க்கும் பொதுப்பட்ட தாம்போது புருஷர்கள் கற்கப் பெண்களழுவானேன். புருஷர்களுக்கு அறிவுவேண்டியபொழுது பெண்களுக்கேன் அறிவுவேண்டியதில்லை. புருஷனுக்குச்செய்யும் அடிமைத்தனமே பெண்களுக்குரிய அறிவே யென்றால், அவ்வடிமைத்தனமும் செயயும் வகை இன்னதென்று அறிந்துகொள்வதும் அறிவால்தானே அப்படியிருக்க, அறிவையுண்டாக்குகிற கல்வியை ஏன்கற்கக்கூடாது; கல்வியின்றி அறிவு உண்டாகாதல்லவா? புருஷனுக்குச்செய்யும் அடிமைத்தனமும், பெண்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய பலவற்றினுள்ளும் ஒன்றே. இந்த ஒரு ஞாயத்தைக்கொண்டு பெண்களை மூடராக்கிக்கொள்வது பெரும் பேதைமையுடைய புருஷர்தன்மை. இதுநிற்க, மாமியென்பவள் மருமகளா யிருந்தகாலத்துப் பட்டுவந்த அவஸ்தையை மறந்து மருமகளை கொடுமையாகவும், மகளை செழுமையாகவும் நடத்துதலைநீக்குதற்கும், மருமகள் மாமியின்குணநுபவமறிந்து மாமிக்கு உச்சாகமுண்டாகும்படி நடந்துகொள்ளுதற்கும் வேண்டியநீதிகள் கல்வியல்லாம லுண்டாகாதே. பெண்ணானவள் புருஷனுடைய நேர்மையையறிந்து போஜன கலவிகாலங்களில் சைத்யோபசாரஞ்செய்து யாதொரு தடங்கலின்றி புருஷனுக்குத் தன்னுடைய உடம்பைச் சிறிதுகாலங் கொடுத்து தக்கபடி திரேகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதும் கலவினாலேயே. புருஷன் வேசிகாந்தனாகாமற்படி தேகத்தைப்பரிசுத்தமாக்குவதும், புருஷனிச்சைக்குத்தக்கபடிவேசிககுமேலாக நடிப்பதும், புருஷனுக்குவேண்டியபுத்தி கூறும் சுயகாரிய துரந்தரியாய் நடப்பதும் கல்வித்திறமையினாலேயே. புருஷன் உணவிற்குத்தக்க உணவுகளை பாகமாகச்செய்து படைப்பதும் பாகசாஸ்திரக்கல்வியே. பெண்ணானவள் தன்னுடைய நடத்தையினால் பரபுருஷன் நம்மையிச்சிப்பான் என்றெண்ணி இன்னின்னவிதமாக நடந்துகொள்ளவேண்டியதென்று தெரிந்துகொள்ளுவதும் கல்வியாலேயே. புருஷன் ஆனந்தமுற இன்னிசைப்பாக்கள் கற்று தன்னந்தனியிடத்தில் இன்புறச்செய்வதும் கல்வியினழகே. புருஷன் வறுமையை மிகவுநோக்கி ஆபரணாதிகளுக்காகத் துன்பப்படுத்தாது வாழ்வதும் கல்வியின்குணமே. தனதுகுழந்தைகள் பருவத்தின்நேர்மை பாராட்டிச் சீராட்டி, தக்ககாலத்தில் பக்குவசிகிச்சைசெய்து வளர்ப்பதும் கல்வியின்மணமே. புருஷனுடைய மனதுக்கு ஒத்து தக்க தேவதையை உபாசித்து ஞானங்கொள்வதும், புருஷன்புத்தியின்றி செல்லும் கண்டவழிகளையுஞ் சீர்ப்படுத்திதம் வசப்படுத்தி நடத்துவதும் கல்வியாலாகிய அறிவின்பயனே. இத்தியாதிகுறைகளை நீக்கிச் சுகமுறச்செய்ய நமது வேலூர் கனவான்களிற் சிலர் பெண்பாடசாலை ஒன்றேற்படுத்தத் துணிந்ததும் பெரும்புகழே. இப்படி சில கனவான்கள் ஏற்படுத்துதல் நவீனமன்று. பூர்வீக ரிஷிபத்தினிகளும், இராஜஸ்திரீகள் முதலியவர்களும், கல்விகற்றே தந்தம் புருஷர்களுக்கு வந்தனைவழிபாடு செய்துவந்தார்கள். ஜாராநுகூலநி.

சுடிதநேயருக்கு.

பெங்களூர்வாசி—யாழ்ப்பாணம் நாராயண பிள்ளை வாதம் ஒழிந்தது. ஆகஸ்டுமீ உகூ செப்டம்பர்மீ ௧௨ பத்திரிகைகளைப்பார்க்க. அவரைக் குறித்து மறுபடி பேசுவது—கொல்லப்பட்டவனை மறுபடிகொல்வதொக்கும்.

சி. அ, என்பவர்—யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி வசனரூபமாக எழுதுவது உசிதம்.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "தத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணு ச
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணு உ

இரண்டுபிரதிகள் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடுமாதலால், அதிகபத்திரிகை ஒன்றுக்கு மேற்பட்டால் மாத்திரமே மாசமொன்றுக்கு வேறே ஒருஅணு தபாற்செலவு கொடுக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபக்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணைபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம.

இந்தியாவிலுள்ள

சுவக்கியானிகளை

மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டியில்

மெம்பர்களாகச் சேரும்படி

கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

உள்ளூர்மெம்பர் - மூன்றுமாசத்திற்கு—ரூ 3— 0—0
வெளி ,, ,, —ரூ 1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, "தத்துவவிவேசினி" யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி

நான்குபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணு 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.) வெளியூர்—(அட்வான்சு.) (தபாற்செலவுஉள்பட)

	Rs.	A.	P.		Rs.	A.	P.
மாசம் 1-க்கு	0	4	0	மாசம் 1-க்கு	0	5	0
ஷை 3-க்கு	0	10	0	ஷை 3-க்கு	0	13	0
ஷை 6-க்கு	1	2	0	ஷை 6-க்கு	1	8	0
வருஷம் 1-க்கு	2	2	0	வருஷம் 1-க்கு	2	14	0

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளையும்
சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவீதி
307 - வது நம்பர் வீட்டில்
பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும் ;
1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,
இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,
வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்
மதிரூஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனரரிசெக்ரிட்டேரி
மெஸ்டர். அப்ஷன்துரை யவர்களுக்கும்,
அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174, Dayaraja Moodelly Street,—Madras,